

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 15-03-20827 יובל עדן נ' יהודית אורקין

1

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופט מגן אלטוביה

המבקש:

יובל עדן

ע"י בא כח עוה"ד גיורא לביא

נגד

המשיבה:

יהודית אורקין

ע"י בא כח עוה"ד דורון אלקיים ודביר הורוביץ

2

החלטה

3

4 בבקשה לסעד זמני שלפני עותר המבקש לצו מניעה זמני האוסר על המשיבה לפנות ללקוחות העסק
5 של המבקש ו/או לקיים עמם התקשרות עסקית מכל סוג שהיא ו/או לעשות שימוש ו/או להפיק
6 טובת הנאה, באופן ישיר או עקיף, מרשימת הלקוחות של העסק של המבקש ו/או משאלון ללקוח
7 שערך המבקש ו/או כל מסמך ו/או מידע שהגיעו לידי המשיבה במסגרת מתן שירותי ניהול משרד
8 לעסק של המבקש.

9

10 המשיבה מתנגדת לבקשה.

11

12

דיון

13

14

15 1. להלן גרסת המבקש, ביחס לאירועים הרלוונטיים לבקשה:

16

17

18 א. המבקש מחזיק בעסק "עדן תיירות בוטיק" באמצעותו מעניק הוא ללקוחות
19 יהודים מהארץ ומחוץ לארץ שירותי תיירות מותאמים אישית.

20

21 ב. המבקש התקשר עם המשיבה בהסכם לפיו שימשה המשיבה מנהלת משרד של
22 העסק מביתה. זאת, על בסיס תשלום לפי שעות עבודה של המשיבה, בהתאם
לדיווחיה. המשיבה דיווחה למבקש על שעות עבודתה מדי חודש, ובהתאם שילם
המבקש את שכרה. עם הזמן, נדברו הצדדים לשנות את תנאי העסקתה של
המשיבה באופן שהתמורה שתקבל המשיבה תהיה בשיעור מסוים מהרווחים של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20827-03-15 יובל עדן נ' יהודית אורקין

העסק. בהתאם הציע המבקש שהמשיבה תקבל שיעור מסוים מרווחי העסק. ביום 10.2.2014 הגישה המשיבה למבקש הצעה נגדית מטעמה אשר לא הייתה שונה בהרבה מהצעתו של המבקש. באותו היום קיבל ואישר המבקש את הצעת המשיבה לתקופה של שנה, והצדדים פעלו בהתאם (להלן: "ההסכם").

ג. בסוף שנת 2014 הודיע המבקש למשיבה כי הוא מבקש להקים חברה ולהעביר אליה את פעילות העסק. על רקע זה ונוכח סיום תקופת ההתקשרות על פי ההסכם, החלו הצדדים במשא ומתן לגיבוש מתווה להמשך פעילותם המשותפת. אלא, שבשלב מסוים התגלע בין הצדדים סכסוך, וביום 1.2.2015 הודיעה המשיבה למבקש כי לא תמשיך לתת שירותים לעסק אם לא יתמלאו דרישותיה והמבקש לא ישלם לה סך של \$100,000. במענה מיום 2.2.2015 דרש המבקש מהמשיבה להעביר אליו את כל החומר שלו המצוי בידי המשיבה ובכלל זה חוזים עם ספקים, תמונות, תכניות והצעות מחיר וכל חומר אחר הקשור בעסק. כמו כן, הודיע המבקש למשיבה כי החל מאותו היום היא מנועה מלפנות ללקוחות העסק. בסמוך העביר המבקש לחזקתו את תיבת הדואר האלקטרונית באמצעותו ניהלה המשיבה את ענייני העסק.

ד. לטענת המבקש, מעיון בהודעות הדואר האלקטרוני באמצעותו פעלה המשיבה, גילה כי המשיבה פתחה עסק מתחרה ופעלה להעביר אליו את לקוחות העסק. כן, טוען המבקש כי באתר של המשיבה מופיעות המלצות של לקוחות אשר השתתפו בסיורים שאורגנו על ידי העסק של המבקש, ואף שלקוחות אלה גויסו על ידי המשיבה במסגרת עבודתה בעסק, המוניטין הקשור לביצוע הסיורים שייך לעסק של המבקש ולא למשיבה.

2. להלן גרסת המשיבה:

א. המבקש פעל כעסק קטן ואישי שנים רבות, ועסק בעיקר בהדרכות עבור חברות אחרות או באמצעותם.

ב. המשיבה בעלת ידע וניסיון רב בשיווק ופרסום וניהול מיזמים בהיקף תקציבי גדול.

ג. בשנת 2011 פנה המבקש אל המשיבה וביקש שתעבוד עמו. לאחר מספר שיחות התקשרו הצדדים בהסכם מיום 25.11.2011. בהסכם זה הוסכם על מתן שירותים בריטיינר חודשי בהיקף שעות מצומצם לצד פוטנציאל הגדלת רווחים ליהודית בדרך של גיוס לקוחות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 15-03-20827 יובל עדן נ' יהודית אורקין

- ד. תוך זמן קצר הובילה המשיבה מהלכים משמעותיים למיתוג ושיווק מחדש של העסק והפעילות הלכה והתרחבה משמעותית. המשיבה הפעילה סוכני משנה, הפיצה עלונים, התקשרה עם ספקים חדשים, גייסה עובדים וטיפלה בכל הפעילות של העסק. כל העבודה של המשיבה לטובת העסק נעשתה מביתה באמצעות המחשב הפרטי שלה כאשר היא נושאת בהוצאות הכרוכות בהפעלת העסק מביתה. במקביל ניהל המבקש את ענייני העסק מביתו והוא נשא בהוצאות הכרוכות בכך.
- ה. זמן קצר לאחר תחילת העבודה המשותפת, החלו הצדדים לתכנן מעבר לשותפות עסקית מתוך אמונה שמודל כזה יוביל אותם להצלחה כלכלית.
- ו. במאי 2012 הציע המבקש למשיבה לעבור למתווה של שותפות ברווחים, אולם המשיבה לא הסכימה למתווה זה וביקשה להיות מתוגמלת על עבודתה בהתאם להסכמות שהיו עד אז.
- ז. ביום 23.5.2013 הציע המבקש ליהודית "שותפות בשיעור 50%".
- ח. הצעה נוספת העלה המבקש ביום 2.6.2013 לפיה תקבל המשיבה ריטיינר חודשי של 3,000 ש"ח, 25% - 35% מהרווחים מלקוחות משותפים, 50% מהרווחים מלקוחות שתגייס המשיבה ובנוסחים.
- ט. ביום 10.2.2014 העלתה המשיבה הצעה נגדית המבוססת על הצעת המבקש עם שינויים ביחס לחלקה ברווחים, ובנוסף הציעה ששני הצדדים יתחלקו בהוצאות שכר עובדים נוספים. באותו היום קיבל המבקש את הצעת המשיבה, ובכך קמה שותפות (לא רשומה) בין המבקש לבין המשיבה לפיה התנהלו הצדדים באופן רטרואקטיבי מיום 1.1.2014.
- י. המשיבה מוסיפה ומציינת כי אף לפני מועד זה נהגו הצדדים כשותפים ואף הציגו עצמם בפני גורמים אחרים כשותפים. מכאן, שהסכם השותפות מיום 10.2.2014 לא היה מהלך אימפולסיבי אלא סופו של תהליך בו הוצג בפני המשיבה וגורמים אחרים מצג לפיו המבקש רואה במשיבה שותפה.
- יא. בחודשים מרץ – אפריל 2014 החלו הצדדים לבחון אפשרות כניסה לשוק הגרמני ולשם כך חברו לגבי אווה חבלובסקי.
- יב. בתקופת הלחימה במסגרת צוק איתן בוטלו סיורים של קבוצות רבות ונוכח הפסדי העסק לא משכה המשיבה ריטיינר בחודשים יולי, אוגוסט ספטמבר, אף שנדרשה לעבודה מאומצת עקב ביטולי הזמנות רבות.
- יג. לקראת סוף שנת 2014 החליט המבקש להעביר את הפעילות של העסק לחברה בע"מ ובהתאם פנה אל המשיבה והציע לה להקים יחד עמו חברה אליה תועבר הפעילות של העסק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 15-03-20827 יובל עדן נ' יהודית אורקין

יד. ביום 30.11.2014 העביר המבקש למשיבה הודעה אלקטרונית שכותרתה "חוזה שותפים".
טו. המשיבה לא הגיבה להודעת המבקש נוכח העבודה השוטפת של העסק בה התמקדה ובשלב הזה הקים המבקש חברה.
טז. לאחר הקמת החברה ניהלו הצדדים משא ומתן לגבי זכויותיה של המשיבה בעסק. בסופו של דבר עלה המשא ומתן על שרטון נוכח אי הסכמה באשר לחלקה של המשיבה בהון המניות של החברה וברווחים. לאחר דין ודברים, ניתק המבקש את המשיבה מהעסק בדרך של שינוי סיסמאות, סגירת כתובת המייל האישי והגישה לספקים ונותני שירותים.

האם הייתה שותפות?

3. מהאמור עד כאן, נראה כי אין מחלוקת בין הצדדים אודות העובדות הרלבנטיות המגובות במסמכים כתובים. מכל מקום, ניתן להתרשם אף מגרסתה של המשיבה שלכאורה ההתקשרות שהייתה בין הצדדים בקשר עם עבודתה במסגרת העסק, לא הגיעה לכדי שותפות, כפי שיפורט להלן.

4. ההתקשרות הראשונית בין המבקש לבין המשיבה, בשנת 2011 (נספח א לתצהירה של המשיבה) לא הייתה על בסיס של שותפות עסקית אלא על בסיס של משכורת ששולמה למשיבה בגין שעות עבודה בהתאם לדיווחיה כאשר ההוצאות הקשורות בעבודה שולמו על ידי המבקש, כך עולה מעדותה של המשיבה (ש' 9 ע' 22 לפרוטוקול הדיון מיום 2.6.2015).

מגרסת המשיבה עולה כי בחודש מאי 2012 דחתה הצעה "לשנות את מתווה העבודה והשכר ולעבור לשותפות ברווחים" (נספח ב לתצהיר המשיבה). עוד עולה מגרסת המשיבה, כי הצעה נוספת של המבקש מיום 2.6.2013 לשלם למשיבה חלק מהרווחים (נספח ג לתצהיר המשיבה) לא התקבלה על ידה. דהיינו, למצער עד ליום 2.6.2013 פעלו הצדדים בהתאם להסכם ההעסקה הראשוני, לפיו זכאית הייתה המשיבה לשכר על פי היקף שעות העבודה שלה בעסק, ולא הייתה בין הצדדים כל שותפות.

5. ביום 10.2.2014 העבירה המשיבה למבקש, הודעה אלקטרונית (נספח ד לתצהיר המשיבה) הכוללת הצעה, לפיה תקבל "ריטיינר חודשי 3000 ₪ ותגמולים נוספים המחושבים כשיעור מהרווח בקשר למיזמים שונים שיבוצעו באמצעות העסק ושכר הדרכה. עוד הוצע כי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 15-03-20827 יובל עדן נ' יהודית אורקין

ההסכם יהיה תקף לשנה עם אפשרות להארכה. במענה להודעה זו, כתב המבקש עוד באותו היום: "ההצעה שלך מקובלת עליי. מאוד חשוב לי שתהיי מרוצה בעבודה ומהתוצאות שלה".
אין בהודעת המשיבה, כל אמירה לגבי שותפות ולא מצאתי בהודעתה איזו שהוא מסר שיש בו כדי להעיד על התארגנות שונה בפעילות העסק, כמתחייב מהקמת שותפות. כל שיש בהודעתה של המשיבה, הינו הסדר לחלוקת רווחים ואין די בכך כדי הקמת שותפות, אף אם הצעה זו של המשיבה התקבלה על ידי המבקש.

כאן המקום להזכיר כי בסעיף 2 (4) לפקודת השותפויות [נוסח חדש], התשל"ה – 1975, נקבע כי: "חווה, שעל פיו עובדו או שלוחו של בעל עסק יקבל את גמולו בחלק מרווחיו של העסק, אין בו בלבד כדי לעשות את העובד או את השלוח שותף בעסק או חב כשותף בו".
דהיינו, אף במקום שיש הסכמה בין בעל עסק לעובדו על תשלום גמול או שכר כחלק מהרווחים בעסק, אין בהסכמה כזו כשלעצמה כדי ללמד על הקמת שותפות בין בעל העסק לבין העובד.

6. זאת ועוד. בעדותה מאשרת המשיבה כי אף לאחר כריתת ההסכם מיום 10.2.2014, המשיכה לפעול באמצעות העוסק המורשה שלה בעוד המבקש מפעיל את העסק באמצעות העוסק המורשה שלו (ש' 29, ע' 23 לפרוטוקול הדיון מיום 2.6.2015). לכך יש להוסיף, כי ההתנהלות הכספית של העסק הייתה ונשארה באמצעות חשבון הבנק של המבקש (שם, ש' 29 ע' 23), כאשר המשיבה לא הייתה שותפה במתן ביטחונות לטובת העסק (שם, ש' 14 ע' 24). גם לאחר כריתת ההסכם מיום 10.2.2014 המשיכה המשיבה להוציא לעסק חשבוניות בהן צוין: "שירותי שיווק וניהול לקוחות" כפי שעשתה קודם לכן (שם, ש' 11 ע' 26).

7. מכל אלה נראה לכאורה כי לא נתכוננה בין המבקש לבין המשיבה שותפות, וממילא יש לראות במבקש כבעלים של כל המידע אודות הלקוחות וענייני העסק ובכלל זה מידע המצוי בידי המשיבה.

סוד מסחרי

8. סעיף 5 לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט – 1999, מגדיר את המונח "סוד מסחרי" כדלהלן:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20827-03-15 יובל עדן נ' יהודית אורקין

1 "סוד מסחרי", "סוד" – מידע עסקי, מכל סוג, שאינו נחלת הרבים
2 ושאינו ניתן לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים, אשר סודיותו מקנה לבעליו
3 יתרון עסקי על פני מתחריו, ובלבד שבעליו נוקט אמצעים סבירים
4 לשמור על סודיותו"

5
6 9. כך העידה המשיבה בחקירתה (ש' 19 ע' 17 לפרוטוקול הדיון מיום 2.6.2015):

7
8 "ש. ... איך הייתה לך רשימת הלקוחות? של התובע?

9 ת. של התובע?

10 ש. של העסק, עדן בוטיק. הרי שלחת את ... רשימת הלקוחות שאנחנו
11 מדברים בה היא רשימת הלקוחות של עדן בוטיק, נכון?

12 ת. כן.

13 ש. ...

14 ת. היו לי הפרטים של רוב הלקוחות – קודם כל יש לי... אני שומרת,
15 כלומר, את האינפורמציה של הלקוחות, והייתה לי האינפורמציה.

16 ...

17 ש. איפה את שומרת?

18 ת. אני שמרתי תיקיות כאלה. היו לי תיקיות של לקוחות.

19 ביהמ"ש: מה זאת אומרת, תיקיות? במחשב?

20 ת. כן.

21 ...

22 ת. ...קודם כל אני... כשהיחסים, כאילו, עלו...על... הסכסוך התחיל,

23 אני... הוצאתי, כאילו... אני הוצאתי את ה... את ה... מידע, כאילו

24 החשוב, שרציתי להוציא, על הלקוחות, כאילו, המשותפים...

25 ש. איזה מידע? איזה מידע חשוב על הלקוחות?

26 ת. את ה... פרטי הקשר.

27 ש. את המיילים שלהם למעשה.

28 ת. כן.

29 ש. ואת התשובות לשאלונים. של אותם לקוחות? גם כן שמרת במחשב?

30 ת. כן, הכל מופיע אצלי. הם גם מופיעים אצלי וגם מופיעים במייל.

31 ש. זאת אומרת, עכשיו יש בידיי, למעשה, גם שמות לקוחות, גם

32 העדפותיהם, כפי שהם השיבו על השאלונים שנשאלו. האם את לא

33 חושבת שזה מידע סוד?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20827-03-15 יובל עדן נ' יהודית אורקין

1 ת. זה מידע – בתור שותפה, ברור שהיה לי המידע הזה. הם לקוחות
2 משותפים. למה שלא יהיה לי המידע הזה? לקוחות שטיפלתי בהם,
3 מאל"ף עד ת"ו".
4

5 מעדות זו של המשיבה, נראה שרשימת הלקוחות של העסק והפרטים אודות הלקוחות
6 הנכללים בשאלונים שערכה המשיבה, מקנים לעסק יתרון על פני מתחריו ככל שמדובר
7 בלקוחות אלה. עוד עולה מעדות המשיבה שהמידע האמור נשמר אצלה בתיקיות מחשב. על
8 כן, נראה לכאורה שרשימת הלקוחות של העסק והפרטים הכלולים בשאלונים המצויים
9 בידי המשיבה הינם סודות מסחריים של העסק. טענת המשיבה, לפיה המבקש לא הקפיד על
10 שמירת המידע האמור ואף פרסם אותו באינטרנט, אינה נראית לי בנסיבות העניין. אף אם
11 ניתן להשיג פרטים כאלה או אחרים אודות לקוחות של העסק באמצעות חיפוש באתרים
12 ציבוריים, עדיין יש יתרון בעובדה שהרשימה מרוכזת ואין צורך לערוך חיפוש. לכך יש
13 להוסיף, כי ברשימת הלקוחות ובשאלונים נכללו פרטים אודות הלקוחות שלא ניתן למצוא
14 אותם בנקל אם בכלל, כמו כתובת הדואר האלקטרוני שלהם, העדפותיהם והסיוורים או
15 הטיולים בהם השתתפו או שהם מעוניינים להשתתף, ובכל אלה יש כדי להקנות יתרון
16 למחזיק במידע האמור.
17

18 10. סעיף 6 לחוק עוולות מסחריות, קובע:

19
20 "(א) לא יגזול אדם סוד מסחרי של אחר.

21 (ב) גזל סוד מסחרי הוא אחד מאלה:

- 22 (1) נטילת סוד מסחרי ללא הסכמת בעליו באמצעים פסולים, או שימוש
23 בסוד על ידי הנוטל; לעניין זה אין נפקא מינה אם הסוד ניטל מבעליו או
24 מאדם אחר אשר הסוד המסחרי נמצא בידיעתו;
25 (2) שימוש בסוד המסחרי ללא הסכמת בעליו כאשר השימוש הוא
26 בניגוד לחיוב חוזי או לחובת אמון המוטלים על המשתמש כלפי בעל
27 הסוד;
28 (3) "...

29
30 11. כך העידה המשיבה בחקירתה (ש' 16 ע' 18 לפרוטוקול הדיון מיום 2.6.2015):
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20827-03-15 יובל עדן נ' יהודית אורקין

1 "ש. זאת אומרת, ב – 18 בפברואר הוצאת מיילים לכל רשימת הלקוחות.

2 לכל רשימת הלקוחות, נכון?

3 ת. כן.

4 ...

5 ש. האם ביקשת את הסכמת התובע למשלוח המיילים?

6 ת. לא.

7 ...

8 ש. ...הנתק, או הפסקת הקשר ביניכם, היה בשניים בפברואר 2015,

9 נכון?

10 ת. כן.

11 ש. באותו זמן נותקת מתיבת המייל של העסק, נכון?

12 ת. כן.

13 ש. את העתקת, כפי שהודית, את החומר שכולל את רשימת הלקוחות

14 את השאלונים של הלקוחות...

15 ת. לא העתקתי את השאלונים.

16 ש. אז מה? הם היו ברשותך?

17 ת. כן.

18 ש. ואת הפעולה הזאת עשית בלי לדבר עם התובע. לא הודעת לו, לא

19 שאלת אותו.

20 ...

21 ש. הוא דרש שתשלחי את החומר.

22 ת. כן.

23 ...

24 ש. ולא החזרת.

25 ת. לא."

26 מעדות זו של המשיבה עולה כי עשתה שימוש בסודות המסחריים של העסק.

27
28
29 12. נוכח כל אלה, נראה כי המבקש עמד בנטל להראות בראיות מהימנות לכאורה את זכותו לצו

30 המניעה הקבוע המבוקש בכתב התביעה.

31
32 מאזן הנוחות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 15-03-20827 יובל עדן נ' יהודית אורקין

13. מקובלת עליי טענת המבקש, לפיה אם לא יינתן צו המניעה הזמני המבוקש, תמשיך המשיבה לפנות ללקוחות העסק ואפשר שייגרמו למבקש נזקים בלתי הפיכים. מנגד, המשיבה לא טענה לעניין זה, ומכל מקום יכולה היא להמשיך ולפעול לגיוס לקוחות חדשים לעסק החדש שהקימה מבלי לעשות שימוש במידע אודות לקוחות העסק המצוי ברשותה.

סוף דבר

הבקשה מתקבלת.

ניתן בזה צו מניעה זמני האוסר על המשיבה לפנות ללקוחות עדן תיירות בוטיק ו/או לקיים עמם התקשרות עסקית מכל סוג ו/או לעשות שימוש ו/או להפיק טובת הנאה באופן ישיר או עקיף, מרשימת הלקוחות של עדן תיירות בוטיק ו/או משאלון ללקוח שערך המבקש ו/או מכל מסמך ו/או מידע שהגיעו לידי המשיבה במסגרת עבודתה בעדן תיירות בוטיק, ובכלל זה כל השאלונים הכוללים פרטים על לקוחות עדן תיירות בוטיק שברשות המשיבה.

כמו כן הנני מצווה על המשיבה, להעביר למבקש בתוך 10 ימים העתק מכל הקבצים שברשותה, הכוללים כל מידע הנוגע לעדן תיירות בוטיק.

הצווים הזמניים האמורים, מותנים בהפקדת התחייבות עצמית של המבקש בהתאם לתקנה 365 (ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984, והפקדת ערבות בנקאית או פיקדון בסך 50,000 ₪ להבטחת כל נזק שייגרם למשיבה ממתן הצווים הזמניים. היה ואילו לא יופקדו בתוך שבעה ימים, יפקע הצו.

המשיבה תשלם למבקש את הוצאות הבקשה, ושכ"ט עו"ד בסך 38,000 ₪.

מזכירות בית המשפט תמציא את ההחלטה לבאי כח הצדדים

ניתנה היום, י"ח תמוז תשע"ה, 05 יולי 2015, בהעדר הצדדים.

מגן אלטוביה, שופט